

Arrest

nr. 64 542 van 8 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 18 juli 2009, verklaart er zich op 22 juli 2009 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 10 maart 2011, verstuurd op 10 maart 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pasjtoen van afkomst te zijn. U bent geboren in 1373 (Afghaanse kalender, ongeveer 1994) in het dorp Pirakhel in het district Khogyani van de provincie Nangarhar. U ging zo'n vier jaar naar school. Uw vader was kleermaker en gaf koranlessen aan de kinderen van het dorp. Op een dag werd hij door de Amerikanen meegenomen op verdenking van het verkondigen van 'jihad'. Na een week werd hij door de Amerikanen teruggebracht. De taliban verdachten uw vader er echter van samen te werken met de Amerikanen waarop ze hem en uw oudste

broer neerschoten. Twee dagen later, op de derde dag van de ramadan van 2008, verliet u Afghanistan omdat de taliban verlangden dat u zich bij hen aansloot, zoniet zou uw familie uitgemoord worden. U kwam op 18 juli 2009 in België aan waar u zich vier dagen later vluchteling verklaarde. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u twee taskara's en een krant neer."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan kan geen geloof worden gehecht. Verzoeker legde immers bedrieglijke verklaringen af over zijn leeftijd en zijn scholingsgraad. Bovendien schiet zijn kennis van de regio waar hij steeds zou verbleven hebben tekort en is het merkwaardig dat hij de Afghaanse kalender in het geheel niet beheerst;
- het feit dat verzoeker geen reëel zicht biedt op zijn herkomst, zijn verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen van zijn werkelijke nood aan bescherming.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen. Hij stelt dat hij tijdens het gehoor op een groot aantal vragen kon antwoorden. Zo kon hij een bepaalde bomaanslag in zijn district beschrijven. Verder wijst hij erop dat hij minderjarig en weinig geschoold is en amper buiten zijn geboortedorp kwam. Daarom heeft hij geen benul van de geschiedenis en de geografie van Afghanistan en kan hij weinig informatie geven over aanslagen, ziekenhuizen, scholen en talibanleiders. Verzoeker stelt dat hij nood heeft aan bescherming door het enkele feit dat hij een Afghaanse, niet-begeleide minderjarige is. Hij stelt verder ook dat de commissaris-generaal enkel zijn afkomst in twijfel trekt maar zijn vrees voor vervolging niet onderzoekt. Tot slot wijst hij op een nota van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen, waarin onder meer wordt gesteld dat de nieuwe Afghaanse generatie maar een zeer beperkte toegang heeft tot alle hulpbronnen, voornamelijk tot het onderwijs.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker subsidiaire bescherming, omdat hij afkomstig is uit een onveilig gebied, de provincie Nangarhar. Hij verwijst hiervoor naar de beleidsnota's van het Commissariaat-generaal van februari 2010 en van september 2010 over asielaanvragen van Afghaanse asielzoekers.

2.2. De Raad is van mening dat de commissaris-generaal terecht geoordeeld heeft dat aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. De commissaris-generaal heeft immers terecht gesteld dat verzoekers uitspraken over zijn geboortedatum niet geloofwaardig zijn en dat aan verzoekers *taskara* weinig waarde kan worden gehecht. Bovendien heeft de commissaris-generaal vastgesteld dat verzoeker niet weet dat er in zijn dorp een school bestaat, dat verzoekers beschrijving van het schooljaar niet overeenstemt met de Afghaanse schoolkalender, dat verzoeker de Afghaanse kalender in het geheel niet beheerst en dat hij verkeerd stelt dat er in de omgeving van zijn dorp geen medische voorzieningen zijn. Dit zijn aspecten die deel uitmaken van het dagelijkse leven en waarvan verwacht mag worden dat verzoeker ze kent. Verzoeker beweert immers dat hij zijn hele leven in het dorp gewoond heeft en dat hij tot de vijfde graad naar school ging (gehoorverslag, 3-4). Verzoekers betoog dat hij minderjarig en weinig geschoold is en amper buiten zijn geboortedorp kwam, doet geen afbreuk aan deze vaststellingen. Ook het feit dat de nieuwe Afghaanse generatie maar een zeer beperkte toegang heeft tot alle hulpbronnen, voornamelijk tot het onderwijs, verandert niets aan deze vaststellingen. Van iemand die zijn hele jeugd in Afghanistan gewoond heeft en daar enkele jaren school gelopen heeft, mag verwacht worden dat hij de Afghaanse kalender beheerst en dat hij zijn leefomgeving juist kan beschrijven.

Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming. Het enkele feit dat verzoeker een Afghaanse, niet-begeleide minderjarige is, volstaat op zich niet om een nood aan bescherming aan te tonen. De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één

van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling erkend is of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Aangezien aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER